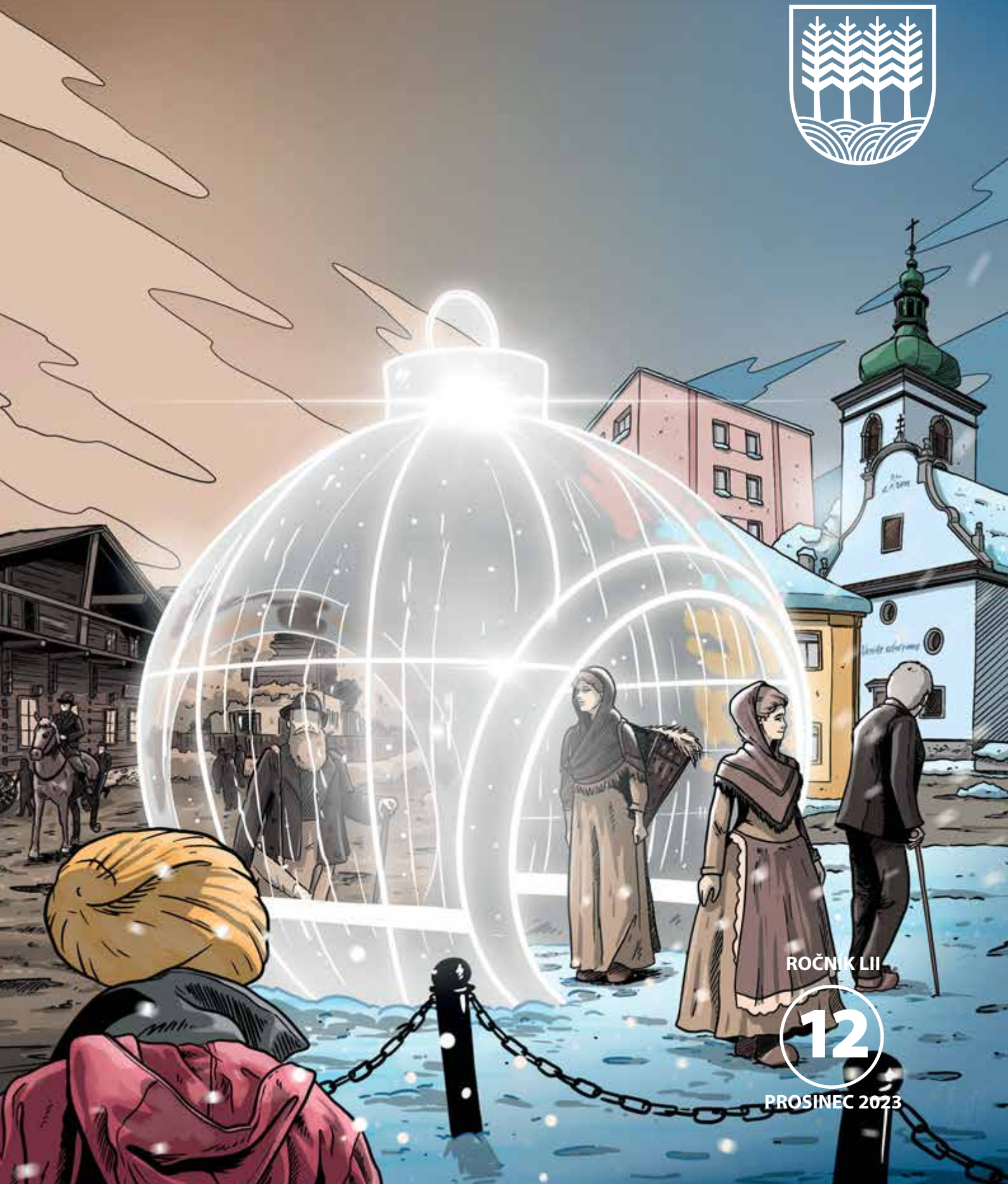

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LII

12

PROSINEC 2023

Dívčí válka v podání vimperského souboru Bouček.

Den veteránů ve Volarech.

Country bál.

Ferda Mravenec v cizích službách.

Beseda o energetických úsporách.

Pomocné tlapky.

Vernisáž výstavy Pavla Talicha.

Foto.jp

Foto měsíce

Náměstí bez aut.

Během listopadu probíhala rekonstrukce hlavního průtahu městem, což si vyžádalo plnou uzavírku náměstí. A tak se po několik dní naskytl zajímavý pohled na to, jak by střed města vypadal bez aut. A po většinu dne i bez lidí.

foto jp

Živé přání

Advent, Vánoce, konec starého a příchod nového roku. Jestliže existuje nějaké období, kdy k sobě mají lidé blíží, kdy jsou na sebe hodnější, vstřícnější či empatičtější, jsou to bezesporu právě tyto dny. Během celého roku zdaleka nezazní tolik přání všeho dobrého, zdraví, pohody a štěstí. Nezměnila to ani válka, ani dražota, ani epidemie. Je to jedna z věcí, která ve své podstatě zůstává po staletí stejná, přestože se naše vnímání vesmíru i mentalita zásadně proměnily. A dokud to tak bude, máme naději, že je svět ještě v pořádku a že se vše, co nám ztrpčuje život, nakonec vrátí do normálních, pro všechny snesitelných kolejí.

Je to ale především období, kdy si víc než jindy uvědomujeme, že tu nejsme sami. Že nestačí jen si štěstí, radost a pohodu přát. Že štěstí, radost a pohoda je stav kolektivní, stav, který je třeba vzájemně budovat a opečovávat. Má-li být trvalý a hodnotný, nemůže být postaven na znehodnocování štěstí, radosti, pohody a respektování potřeb druhých. Nepohoda jedněch totiž zkazí i pohodu naši vlastní. Naopak občas musíme pomoci těm, kteří to sami nezvládnou. A tak zkusme, aby naše přání, a to nejen v těchto dnech, mělo spíše podobu sdělení, že udělám něco pro to, aby ten, komu přeji, byl šťastný a spokojený a, je-li to v našich možnostech, i zdravý. Že si uvědomujeme, že štěstí, pohoda a zdraví nemůže být izolováno za dveřmi našeho bytu, ale je závislé na tom, co se odehrává i před naším prahem.

A tak nám všem vespolek přeji společné zdraví, pohodu a štěstí. Vzájemný respekt a úctu, ohled na potřeby jak společné, tak individuální. A především to nejdůležitější, bez čehož vše předchozí není možné. Mít otevřené srdce i oči a nebát se někdy upozadit své vlastní ego a uvolnit prostor věnovat druhému.

*Martina Pospíšilová,
starostka*

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA

Informace RM o zániku mandátu člena zastupitelstva města Volary, pana Romana Kozáka, písemnou rezignací ke dni 26. 10. 2023, a vznik mandátu člena zastupitelstva města Volary pana Mgr. Víta Pavlíka dnem 27. 10. 2023.

RM schvaluje vyřazení majetku města – cisternové automobilové stříkačky (CAS 25) Škoda 706, rok výroby 1981, RZ: PT 26-75 z důvodu propadlé technické kontroly, bezpečnosti a značného opotřebení.

RM schvaluje omezení provozu Mateřské školy Volary v době od středy 27. 12. 2023 do pátku 29. 12. 2023. V provozu bude Mateřská škola Na Sídlišti Míru a Mateřská škola v Revoluční ulici a lesní mateřská škola na Soumarském mostě bude uzavřena.

RM rozhodla stanovit pro rok 2024 cenu za svoz tříděného odpadu pro fyzické podnikající a právnické osoby ve městě Volary za stanovenou jednotkovou cenu 300 Kč včetně DPH za svoz jedné nádoby na sklo, plast a papír.

více na www.volary.cz

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. PROSINCE 2023

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

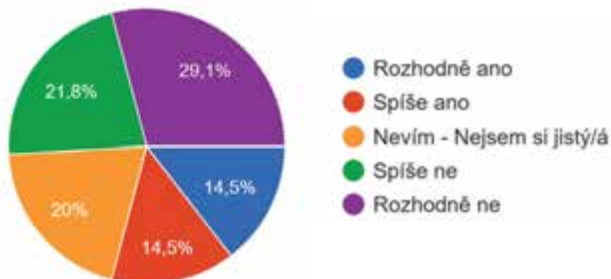
Jak se bydlí ve Volarech II

Děkuji všem z Vás, kteří vyslyšeli mou podzimní výzvu a podělili se o svůj názor k městskému bytovému fondu. Musím říct, že někdy není jednoduché se vyjádřit, a proto děkuji za všechny vaše odpovědi, ať už byly děkonné, kritické či neutrální.

K vašim odpovědím:

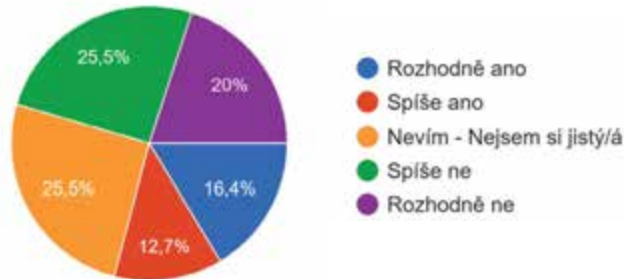
1/ Jste spokojeni se způsobem, jakým jsou přidělovány městské byty?

55 odpovědí

2/ Jste spokojeni s tempem, jakým je reagováno na požadavky na opravu, výměny topných soustav a jiné nutné údržby bytů?

55 odpovědí

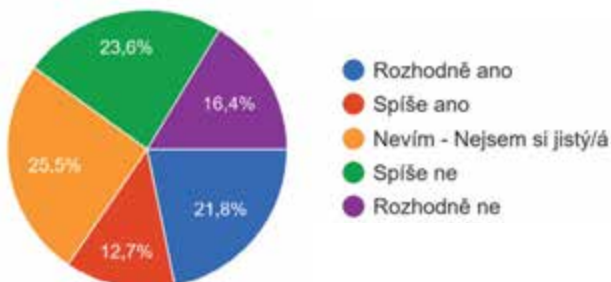

1/ Z Vašich odpovědí vyplývá, že mírná většina občanů má výhrady k přidělování bytů, vyskytnuly se například obavy z přidělování na základě známosti či funkce dotyčného. Zhruba třetina je ale se současným systémem spokojena.

2/ Necelá polovina odpovědí byla kritických, ve slovních se opakovaly výtky vůči vstřícnosti a délce trvání požadavků. Jako u předchozí otázky hodnotí zpracování požadavků pozitivně asi třetina.

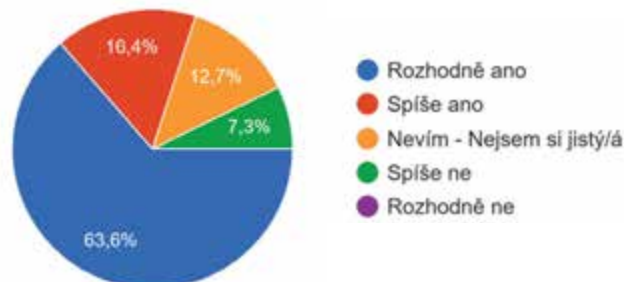
3/ Jste spokojeni s tím, jak opravy probíhají a zda jsou kvalitní a rychle provedené?

55 odpovědí

4/ Páli byste si, aby město zvětšovalo svůj bytový fond a opravovalo budovy ve svém vlastnictví za tímto účelem?

55 odpovědí

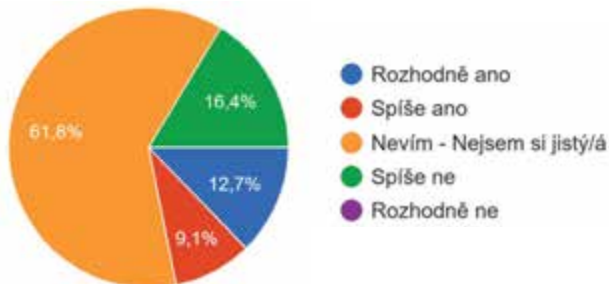

3/ Zde je to skoro půl na půl, mírně větší část je nespokojena s kvalitou oprav, zmiňovali zejména nedostatek prevence a řešení následků.

4/ Jasně velká většina by si přála rozšiřování počtu bytů ve fondu.

5/ Jaký máte názor na výši nájemného?

55 odpovědí

5/ Velká většina odpovědí považovala nájemné za přiměřené, v komentářích se opakovalo, že odpovídá stavu bytů.

K samotnému sběru dat, ačkoli jsem neměl k dispozici nástroje typu vložení anketního dotazníku přímo do zpravodaje, tak jsem obdržel vyplněných 55 odpovědí. Může se to zdát málo, ale například při dotazníkovém šetření, které realizoval přímo městský úřad ke strategii města a který byl městem plně propagován, byly počty odpovědí jen zhruba dvojnásobné, takže to považuji za reprezentativní výsledek.

Dotazoval jsem se také Bytového fondu, jakým způsobem jsou prováděny opravy. Písemné žádosti se zapisují do knihy oprav, z ní mi byla poskytnuta část ze září a října, v září zde bylo 6 ze 6 požadavků vyřízených a v říjnu 8 z 12. Jinak dle sdělení ale nejsou systematicky a transparentně opravy připravovány.

V roce 2022 šlo na opravy 9 milionů korun, které vykonávali pouze externí dodavatelé. Zakázky byly zadávány z ruky bez soutěže, z celkové částky byla čtvrtina za práci a zbytek za materiál.

Přeji pěkný začátek zimy.

Martin Papoušek,
zastupitel města a člen kontrolního výboru (než mne odvolají)

Obecně závazná vyhláška Města Volary č. 2/2020

k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku ve správním obvodu města Volary, kterou se reguluje používání zábavní pyrotechniky

Zastupitelstvo Města Volary se na svém zasedání dne 21. 09. 2020 usnesením č. 61/20 usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1 – Předmět

Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz používání zábavní pyrotechniky, neboť se jedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.

Čl. 2 – Zákaz používání zábavní pyrotechniky

Používání zábavní pyrotechniky je na území města Volary a místních částí Chlum a Mlýnařovice zakázáno.

Čl. 3 – Výjimky

Zákaz používání zábavní pyrotechniky dle čl. 2 této vyhlášky neplatí ve dnech 21. září a 30. dubna kalendářního roku, v době od 17:00 do 22:00.

Čl. 4 – Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení.

Erika Pavlíková vystoupí jako sólistka s Jihočeskou Filharmonií!

Erika se stala finalistkou soutěže „Hrajeme společně 2023“ pořádané Jihočeskou Filharmonií a Hudebním gymnáziem České Budějovice. Bude tak mít možnost zahrát skladbu Sax In the City Alaina Crepina za doprovodu Jihočeské Filharmonie 28. 2. 2024 v koncertním sále Jihočeské Filharmonie v Kostece sv. Anny v Českých Budějovicích. Bude to už její druhé sólové vystoupení s JF. Podobná soutěž se konala v roce 2017 a Erika se stala finalistkou v pouhých šesti letech.

Velké díky patří Mgr. Eva Mezerové za klavírní spolupráci.

-fcb-

Bezpečně do školy

Nový světelný přechod u autobusového nádraží by měl zlepšit bezpečnost nejen dětí, které tudy chodí do školy. Byl zřízen v rámci rekonstrukce vozovky. Tu sice platil krajský úřad, přechod samotný však šel na vrub radnice.

Opravená deska

Osud Charlese Havlata připomíná pamětní deska na obelisku u Štegrovy Hutě. Již nečitelný nápis Město nechalo opravit, a to u příležitosti výročí Havlatovo narození, tedy 10. listopadu.

Sčítání knih

Během celého listopadu probíhala v knihovně povinná pětiletá inventura. Dámy knihovnice tak musely každou z více než třiceti tisíc knih vzít do ruky, zkontrolovat stav a ověřit záznam v katalogu.

Vzácný nález

Na internetovém fóru hledačů pokladů se objevily informace o pro Volary zajímavém nálezu. Na louce směrem na Lenoru se v patnácticentimetrové hloubce ukrývalo pečetidlo cechu volarských mlynářů a pekařů o průměru 38 milimetrů. A to v naprosto dokonalém stavu. Jak by ho cechmistr zrovna vyňal z truhlice.

Kolem znaku cechu je dobře znatelný

nápis *Sigil. E. E. Handberk d. Peken u. Milner Z.W.* Po doplnění zkratk získáme *Sigillum Ein Ehren – Handwerk der Bäcker und Müller Z. W.*, což přeloženo do češtiny je Pečeť početného řemesla pekařů a mlynářů Z. W.

Podle předběžných odhadů pochází pečetidlo z 16. nebo 17. století.

Spojení pekařů a mlynářů v jeden cech nebylo zas tak neobvyklé. Mnoho pekařů

mlýny vlastnilo a všichni mlynáři pekli ve mlýnech rezný chléb na prodej. Pořádali také společné schůze ve společné hospodě, měli společnou korouhev, ale i oltář a svíce v kostele.

Společný cech měli vedle Volar například i v Prachaticích, ve Vyším Brodě nebo ve Vlachově Březi.

jp

Je město dobrý hospodář?

Není mi jedno, co se děje v našem městě, několik let už chodím na jednání zastupitelstva a pamatuji si, co se řešilo i loni. Bobíku byla tehdy poslána dotace „pouhých“ 700 tisíc korun, což provázela nemalá diskuse tehdejších zastupitelů. Mluvílo se i o nekalé soutěži, protože město znovu dotuje komerční firmu. V důsledku by tak každý další ubytovatel ve Volarech mohl také dojít na úřad s nastavenou dlaní a požadovat příspěvek na provoz.

Je škoda, že se někteří dnešní zastupitelé o dění ve městě nezajímali již dřív, slyšeli by ty stejné argumenty, které neslibují žádné zlepšení. Pokud nám pak paní starostka na televizi JVP říká, že musí hotel dotovat nebo nechat zkrachovat, zapomíná,

že hotel není službou pro volarské lidi, kterou by město muselo provozovat.

Prý, kdybychom ho zavřeli, tak se na sídlišti nepřiměřeně zvýší cena tepla. Ale zapomíná, že ve městě je 45 panelových domů a ještě bazén, který je také vytápěn z kotelny. Pokud by to bez Bobíku byla taková katastrofa, tak by hotel odebíral teplo asi jako 15 paneláků.

Také ho přirovnala k městskému bazénu. Tam si můžu jít zaplavat za 70 korun. Pokud má být Bobík službou pro lidi, tak jsem si nevěšiml, že bych do Bobíku mohl zajít na zlevněné polední menu třeba také za 70 korun.

Musím se tedy ptát, proč se nezkusilo hotel pronajmout k soukromému podni-

kání. Tvrdit, že by to nevyšlo, když to nikdo nikdy nezkusil, je hloupé. Koneckonců, proč už nezavolat do televize a pozvat sem Pohlreicha, když tady nikdo neví, co s tím.

Poslat částku 2,7 milionu korun letos proběhlo skoro bez diskuse, zastupitelé, co to podpořili, by se ale měli zamyslet, jestli chtějí bez plánu udržovat ztrátový podnik, anebo s tím konečně něco dělat.

Příští rok se může stát, že těch milionů bude třeba pět a budeme zase poslouchat, jak se všichni snaží a lépe by to nedělal ani soukromník. Pak se není čemu divit, že chybí peníze na opravy městských bytů, nebo že k paní zubařce vede tankodrom.

Vratislav Dolejšek
Volarák

Jménem rodiny pana Tomáše Honnera bychom takto chtěli poděkovat za záchranu jeho života.

Dne 27. 10. mu pomohli a zachránili život pro nás výjimeční lidé, paní Milena Sipplová, pan Pavel Vaculka, pan Baloušek, pan Peta, paní, která jako první zastavila, ale bohužel nám se nepodařilo zjistit její jméno, SDH Volary a tým RZS. Díky rychlému zásahu duchapřítomných lidí se podařilo našeho tatínka, dědečka, strejdu, kamaráda Tomáše Honnera udržet při životě. Naší Milče, která ihned začala s oživováním a masáží srdce až do příjezdu záchranné služby, a stejně tak hasičům, kteří rychle přivezli defibrilátor, zůstaneme navždy vděční.

Jménem celé rodiny a příbuzných ještě jednou moc DĚKUJEME!
rodina Honnerova, Lucie a Josef Študlarovi

*Dne 13. 11. 1948 si řekli své ANO na obecním úřadě Chroboly
naši milí rodiče*

paní Růžena Mrázová a pan Josef Mráz.

Letos tedy slavili 75 let společného života.

Do dalších společných dní přejeme hodně zdraví a pohody.

děti s rodinami

Vážená paní starostko, občané města Volary, sportovní přátelé,

ač s odstupem času, dovolu mi prosím malé poohlédnutí se za letošními prázdninami a naším letním dětským táborem – letos náš Sportovní klub HARMONY pořádá již 33. ročník a tábor se tradičně konal v tábořišti Soumarský Most.

Naším cílem bylo i letos zpříjemnit všem zúčastněným dětem jejich prázdninové dny, propojit je s nádhernou šumavskou přírodou, bez elektřiny a dalších samozřejmostí dnešní doby.

Náš spolek funguje díky partě nadšenců, kteří se dětem věnují bez nároku na odměnu a v rámci své řádné dovolené, díky dobrým lidem, kteří jejich činnost podporují, a díky vstřícnosti, pochopení a podpoře širokého okolí.

V předchozích letech jsme se museli mnohokrát vyrovnávat s hrátkami přírody v podobě velké vody nebo pádu stromů, ale vždy jsme to díky podpoře okolí zvládli tak, že tábor došel a nemusel být pro děti předčasně ukončen. Byly to nepříjemné situace, které bychom bez podpory okolí jednoduše nezvládli. Zde je potřeba vy-

zdvihnout zejména podporu města Volary, jeho představitelů, SDH Volary nebo ZŠ Volary.

Letošní rok byl z pohledu velké vody klidný, ale přichystal nám jiné nepříjemnosti – úder blesku v prostorách tábora při páteční bouři 21. 7. 2023. Šest dětí záchranáři převezli do nemocnice, žádné neutrpělo vážné zranění, můžeme tedy mluvit o štěstí. Obrovský obdiv si zaslouží celý systém IZS, který zafungoval perfektně a rychlá pomoc byla poskytnuta jak ze strany zdravotnické záchranné služby, HZS i SDH, tak PČR. Byly to opravdu nepříjemné chvíle, ale společně jsme je zvládli. Na místo byli přivoláni i dva odborníci z posttraumatického týmu HZS Jihočeského kraje, kteří dětem pomohli se zvládnutím složité situace, společně si vysvětlili, co se stalo, a děti uklidnili. Ve večerních hodinách tábor navštívili i starostka a místostarosta města Volary. Všem vyjadřuji VELKÉ PODĚKOVÁNÍ a uznání, bohužel toho nejsem schopen jmenovitě, ale věřím a prosím, aby bylo poděkování předáno na správné osoby. Nasazení všech zúčastně-

ných bylo opravdu obdivuhodné a před jejich výkony a prací smekám. Pevně věřím, že se jednalo o ojedinělý počin přírody a v následujících letech se podobným situacím vyhneme...

Děkuji i podporovatelům přímo na Soumarském Mostě – děkuji za velkou podporu pí. Evě Klementové a p. Jaroslavu Maxovi s rodinou, kteří jsou společně se Soumarským hostincem s tímto místem neodmyslitelně spjati.

I když nemohu letos městu Volary po blahopřát k vítězství o putovní dřevák, o který se soutěžilo během srpnových slavností dřeva, budu držet palce do dalších let, protože k vítězství chybělo opravdu málo.

Paní starostko, děkuji Vám za vaši podporu naší činnosti, přeji mnoho sil a elánu do vaší práce a budu se těšit na naše další setkání. Vážím si vás a jsem rád za naše přátelství. Přeji Vám a občanům města Volary příjemné podzimní dny, pevné zdraví v blízkých se zimních dnech a DĚKUJI!

Za SK HARMONY

Pavel Horák, předseda SK

K rukám pana místostarosty: Žádost

Populace na Sídlišti Míru stárne. Proto žádáme pana místostarostu, aby vešel v jednání s ČSAD autobusy a dopravním oddělením policie ČR.

Jedná se o zastávku na znamení v prostoru Hasičské zbrojnice ve Volarech.

Doufám že tento návrh podpoří i jiné bytové domy na Sídlišti Míru. Dolů se to seběhne lehce, ale nahoru s větším nákupem, je už problém. Proto žádáme o zřízení zastávky na znamení v uvedeném prostoru.

Výzva:

Vyzývám jako iniciátor této žádosti o podporu na Městském úřadě u pana místostarosty, buďto osobně, nebo písemně. Lépe písemně. Jedná se o obyvatele sídliště Míru. Děkuji za pochopení pro dobrou věc.

Augustin Sobotovič, Sídliště Míru 268, Volary

Ohlédnutí za Volarskou pecí

Uběhl už delší čas, co jsem naposledy pekl ve Volarské peci. Čas se nedá zastavit ani přibrzdit. Tudíž nastal čas střídání u pece. Moje účinkování včetně stavby trvalo 6 let. Můj postoj k současnému pekaři je velice kladný. Ukázal, že to nejde pořád jenom péct česnekové placky, housky a chleba. Při různých příležitostech volarské koláče, vánočky, nebo mazance. Jak jsem viděl na fotkách, ona toho umí víc, ta naše pícka. Třeba buchtu honzovky. Je to zpestření, jak pro návštěvníky, tak i pro práci.

Popřeji panu Jandovi, aby si vytvořil dobré zázemí a věnoval se tomu, jak se říká tělem i duši, aby se mu práce dařila a rozdával ze srdce radost, sympatie a své umění.

To všechno mu přeje emeritní pekař Augustin Sobotovič.

Zahrádkáři se sešli, aby bilancovali

V sobotu 11. 11. 2023 se v restauraci Chata ve Volarech sešli zahrádkáři zahrádkové osady „Kavárnie“, aby bilancovali uplynulý rok 2023. Jednalo se o schůzi spoluvlastníků společných pozemků. Na tuto schůzi byli též pozváni zástupci Města Volary, starostka Martina Pospíšilová a místostarosta pan Kub.

Zhodnotili výstavu výpěstků a činností zahrádkářů, konaných při Volarských slavnostech dřeva v srpnu tohoto roku, a poděkovali zástupcům Zprávy domů a bytů Volary a KIC Volary za poskytnutí prostor, kde se výstava konala. Výstava proběhla v budově knihovny, přístup byl téměř bezbariérový přímo z náměstí, výstavu během dvou dnů navštívilo 260 osob.

Vyhodnotili čerpání finančních prostředků na opravy a údržbu společných pozemků, které spravují společnými silami tak, aby nejen zahrádková osada, ale i okolí bylo udržované a pěkné.

Postěžovali si také na situaci, kdy neukáznění řidiči jezdili po jejich přístupové cestě k osadě a někdy zavítali i do jejich osady, ve snaze přijet do Volar, když ignorovali objízdnou trasu přes Mlynařovice. Tato situace vznikla vzhledem k uzavírcce příjezdové komunikace do Volar od Prachatic, která je v současné době v celkové rekonstrukci.

Výbor ZO Volary, který je pověřen správou společných pozemků a tuto schůzi svolal, tímto přeje všem uživatelům zahrádek pevné zdraví, aby si mohli dopřát spoustu pěkných chvil v tomto příjemném prostředí.

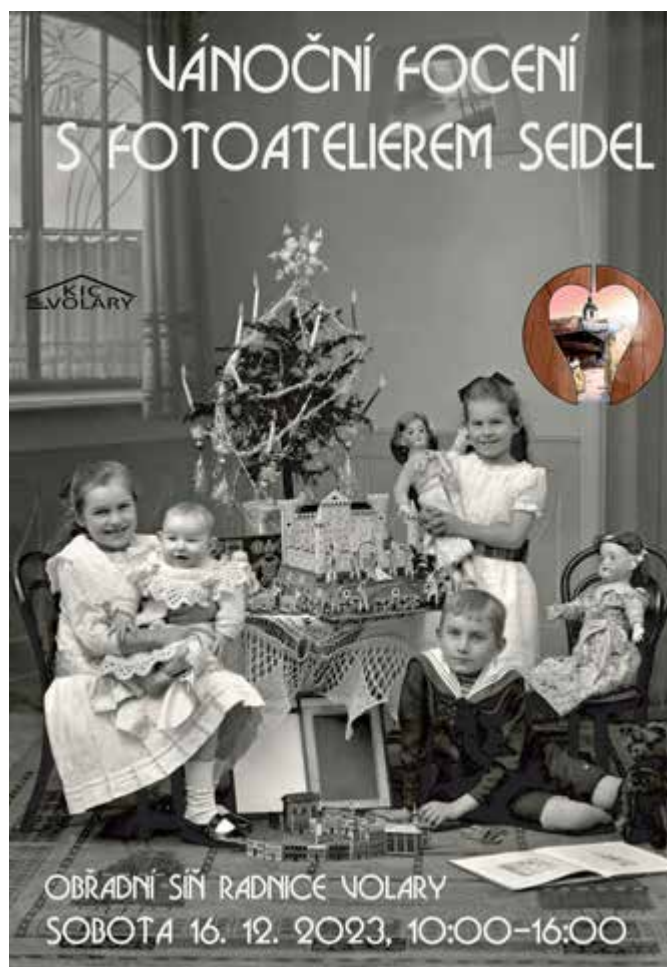
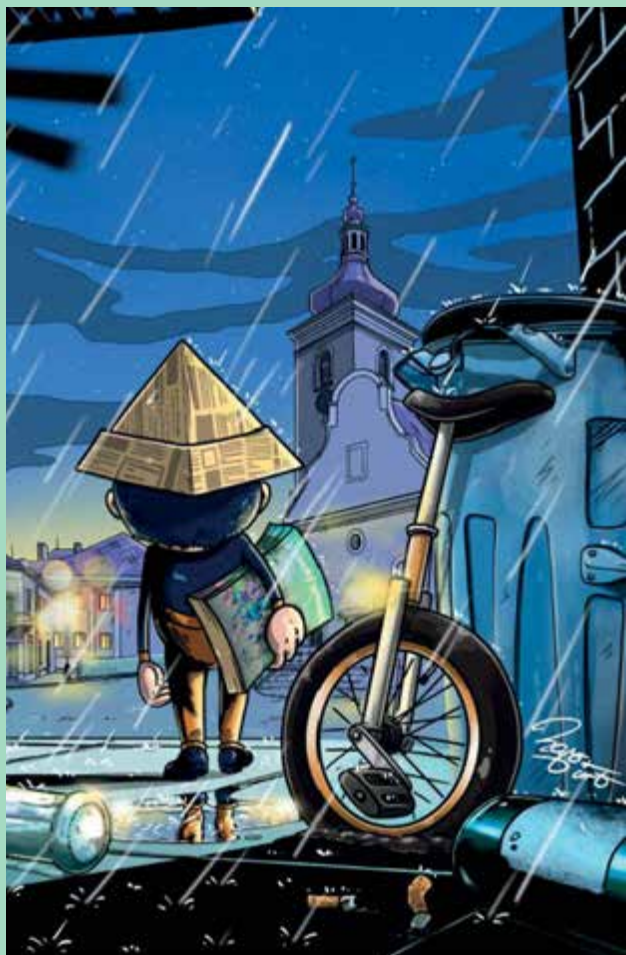
Radek Hla, tajemník ZO ČZS Volary

Vánoční přání z České pošty

Přišla nám pošta. Z Pošty. Vypovídají nám smlouvu o roznášečce Volarského zpravodaje. Bez jakéhokoli vysvětlení, zdůvodnění. Jen strohé oznámení, s měsíční výpovědní lhůtou. Zřejmě jde o další krok ke zkvalitňování služeb, nebo něco jako Vánoční přání a poděkování za spolupráci. Soudím tak proto, že den před tím přišla informace o jakémsi věrnostním balíčku.

Prosincové vydání vám tedy do schránky vhodí ještě pošťák, leden řešíme. Vánoční svátky nejsou zrovna ideální čas pro řešení podobných problémů, ale věřím, že najdeme nějaké vhodné řešení.

*Jaroslav Pulkrábek,
ředitel KIC Volary*

Také řešíte klasický problém: když chci dát něco do skříně, není kam, když chci něco obléknout, není co?

Lovíte raději v second handech než v „obchodáku“?

Máte ve skříní nenošené oblečení, ale je Vám líto ho jen tak vyhodit?

Pak právě pro Vás je určena

Zóna bez peněz Volary - výměna oblečení II.

ve středu 10. 1. od 17:00 do 19:00
ve Společenském sále radnice

Na místě bude opět roztríděné oblečení všeho druhu a Vy můžete u vchodu odložit to, co přinesete (bude přidáno k ostatnímu) a odnést si to, co se Vám bude líbit.

A co když doma nic na výměnu nemáte? Nevadí, přijďte i tak a odnesete si oblečení, které Vám udělá radost. Jde nám hlavně o to, aby se oblečení dostalo k novým majitelům a bylo k užítku.

Těšíme se na Vás :-)

Více informací o akci na stejnojmenné FB události.

KULTURNÍ PŘEHLED PROSINEC 2023

sobota 2. 12. 9:00–12:00	VOLARSKÉ ADVENTNÍ TRHY Přijďte si koupit nejen vánoční zboží! I letos pro vás nachystali řemeslníci, skauti, drobní prodejci a šikulové v Radničním sále a na Náměstí plno výrobků potřebných, krásných, nebo jen pro radost.	RADNIČNÍ SÁL, NÁMĚSTÍ
sobota 2. 12. 9:00–12:00	ANDĚLSKÁ POŠTA Kdo si napsal či nakreslil Ježíškovi o dárky pod vánoční stromek, si může přijít pro odpověď! Určitě svou obálku se jménem najdeš.	KNIHOVNA
sobota 2. 12. 9:00–12:00	VÁNOČNÍ KNIŽNÍ TRH Přijďte si vybrat z širokého množství titulů a žánrů a z příjemnit si dlouhé zimní večery. I Ježíšek přivítá pomoc, nemusí všechny dárky nosit sám.	KNIHOVNA
neděle 3. 12. 16:00	ADVENTNÍ KONCERT ZUŠ, ZVONKOVÝ PRŮVOD, ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU A KOULE Nejdřív si užijeme hudbu se ZUškou v kostele, pak si při zvonkovém průvodu svátečně zazvoníme a pak už jen radost z rozsvíceného stromečku a vánoční koule. Doprovodí nás andělé a čerti, sváteční atmosféru dotvoří punč, svažené víno... a dobrá nálada.	KOSTEL SV. KATEŘINY NÁMĚSTÍ
úterý 5. 12. 15:00–18:00	MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA PRO DĚTI Andělské soutěže a čertovské řádění pod přísným dohledem Mikuláše pro všechny děti, hodné i zlobivé. Mikuláš vezme sebou i Andělskou poštu.	RADNIČNÍ SÁL
čtvrtek 7. 12. 18:00	JOSEF PECKA: TOULÁNÍ ZTRACENOU ŠUMAVOU Křest nejnovější knihy profesionálního průvodce Šumavou Josefa Pecky Toulání ztracenou Šumavou, kde tentokrát autor putuje krajinou a hledá stopy po zaniklých sídlech, samotách či průmyslových stavbách. Pomocí souřadnic můžete po těchto místech pátrat i vy. <i>křest knihy, vstupné dobrovolné</i>	RADNIČNÍ SÁL
sobota 9. 12. 8:00–11:00	TRADIČNÍ ZABIJAČKA Přijďte si zakoupit zabijačkové pochoutky od manželů Spoustových.	NÁMĚSTÍ
sobota 9. 12. 16:00	POSEZENÍ S MIKULÁŠEM (STP) Tradiční mikulášská besídka místní organizace Svazu tělesně postižených. K poslechu i k tanci hraje Duo Fanda a Martina. <i>vstupné dobrovolné</i>	RADNIČNÍ SÁL
neděle 10. 12. 18:00	CHRÁMOVÝ SBOR PRACHATICE Koncert u příležitosti druhé adventní neděle. <i>vstupné dobrovolné</i>	KOSTEL SV. KATEŘINY

ADVENTNÍ PROGRAM 2023

středa 13. 12. 18:00	ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY Celá republika s Volarany zpívá vánoční koledy.	NÁMĚSTÍ
čtvrtek 14. 12. 18:00	ADVENTNÍ KONCERT ZUŠ I v sále kina se můžete těšit na hudbu v podání volarské ZUŠky. Vystoupí sólisté i komorní soubory.	SÁL KINA
sobota 16. 12. 10:00–16:00	VÁNOČNÍ FOCENÍ S FOTOATELIÉREM SEIDEL Krásné, nostalgicky laděné snímky rodin, skupin i jednotlivců s vámi vytvoří profesionálové z českokrumlovského Fotoateliéru Seidel. U zimního malovaného pozadí vytvoříme koutek pro vyznavače zimních sportů i rodinnou pohodu s vánočním stromkem a dárečky. <i>1 fotografie za 40 Kč</i>	OBŘADNÍ SÍŇ VOLARY
sobota 16. 12. 17:00	SNOW FILM FEST 2023 Ať už jsou pro vás filmy zábavou, inspirací nebo odreagováním, v každém případě věříme, že vám udělají aspoň zčásti takovou radost, jakou zažívají jejich protagonisté při natáčení. <i>vstupné 50 Kč</i>	RADNIČNÍ SÁL
neděle 17. 12. 10:00	VÁNOČNÍ PEČENÍ Minulou sobotu jsme si vychutnali maso a dobroty ze zabijačky a tuto neděli mistr pekařský pan Janda se svým pekařským týmem bude péci vánočky, jezulátka a jiné drobné vánoční kynuté pečivo. Určitě nás mile překvapí, tak jako vždycky.	MUZEUM
neděle 17. 12. 16:30	BETLÉMSKÉ SVĚTLO I do Volar dorazí skauti se světlem z Betléma.	PŘED KOSTELEM SV. KATEŘINY
neděle 17. 12. 17:00	KONCERT PĚVECKÉHO SBORU MARAVEA Předposlední adventní neděle si přijďte poslechnout koncert pěveckého sboru Maravea. <i>vstupné dobrovolné</i>	KOSTEL SV. KATEŘINY
pátek 22. 12. 16:00	ZPÁTKY DO BETLÉMA Kdyby tenkrát před dvěma tisíci lety ta patnáctiletá holka neřekla andělovi ANO, tak by teď asi bylo všechno úplně jinak. Asi bychom neslavili Vánoce, nestavěli bychom betlémy a dárky by nenosil Ježíšek. Setkání kejklíře a komedianta Vojtěcha se svým panem učitelem u betléma. Po letech si ten prastarý příběh zahrají a prožijí opět společně. <i>divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč</i>	SÁL KINA
neděle 24. 12. 24:00	„PŮLNOČNÍ“ MŠE SVATÁ	KOSTEL SV. KATEŘINY

Připravujeme na leden 2024

pátek 19. 1. 18:00	PERNÍKOVÁ CHALOUPKA Perníková chaloupka je sice klasická pohádka, ale v podání amatérského spolku Národního divadla Čkyně je to úplně jiná káva. Trochu horor s prvky punku, trochu vzdělávání, a hlavně hodně legrace, a to pro děti i dospělé. Proto jsme ji zařadili trochu později, aby i ti, co jsou dlouho v práci, se mohli osvěžit skvělou pohádkou. <i>divadelní představení pro děti i dospělé, vstupné 50 Kč</i>	RADNIČNÍ SÁL
sobota 27. 1. 20:00	PLES MĚSTA VOLARY Kolikátý už? Kdo ví... V každém případě bude k tanci a dobré náladě hrát MTK DE FACTO, program zajistí tři nádherné dámy z Rinas Company ve třech vstupech a celým plesem nás provede moderátor Miroslav Mareš. Nebude chybět ani bohatá tombola a raut. <i>vstupné 350 Kč, účast je nutno domluvit v informačním centru předem</i>	RADNIČNÍ SÁL
úterý 30. 1. 19:00	ÚSMĚVY ZDEŇKA TROŠKY S PÍSNÍČKAMI SIMONY KLÍMOVÉ Zábavný pořad nejen o filmech, ale i o jídle, dietách, sportu, prokládaný písničkami. <i>vstupné 250 Kč</i>	SÁL KINA

Advent v parku

Přijďte prožít nejkrásnější období v roce do parku u vlakového nádraží

Těšit se můžete na tradiční horké vánoční nápoje, sladké palačinky a vafle

Pro malé návštěvníky máme připravený dětský kolotoč a ohrádku s žvýkacími ověčkami

**PARK OTEVŘEME V SOBOTU 2. PROSINCE A V 18:00 HOD
SPOLEČNĚ ROZSVÍTÍME
VÁNOČNÍ STROM**

**PO - ČT 16.00 - 20.00
PÁ - SO 14.00 - 21.00**

Prachatický chrámový sbor
ADVENTNÍ KONCERT

KIC VOLARY
10. 12. 2023, 18:00
Kostel sv. Kateřiny Alexandrijské Volary

**Zveme vás
na třináctý ročník akce
Česko zpívá koledy**

**13. prosince 2023
v 18 hodin,**
abychom si společně v jednu chvíli opět zazpívali stejné koledy a prožili příjemný adventní čas.

Přidejte se k nám!

Česko zpívá koledy
deník.cz

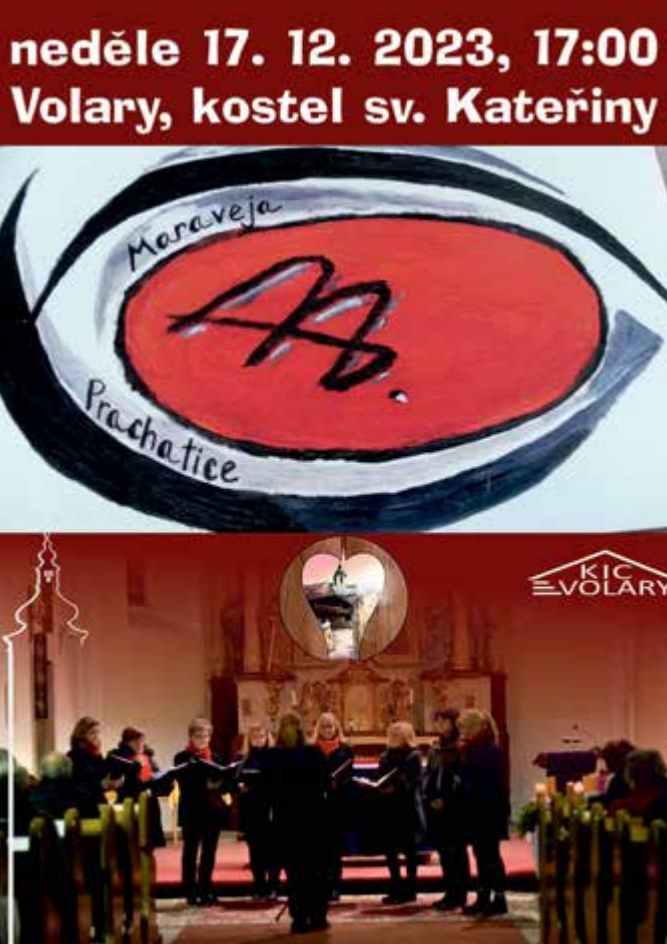
KIC VOLARY
WWW.KIC-VOLARY.CZ

**neděle 17. 12. 2023, 17:00
Volary, kostel sv. Kateřiny**

Maraveja
Prachatice

KIC VOLARY

Oslavenci měsíce – PROSINEC 2023:

2. Marie MUSILOVÁ
3. Zdeňka JILEČKOVÁ
3. Miroslav SVOBODA
4. Marie KUNŠTÁROVÁ
4. Dana NASKOVÁ
4. Anna SEDLÁKOVÁ
6. Josef DŮRA

7. Jiří PEŠEK
9. Blažena ŠOLÍNOVÁ
12. Helena FRÖMLOVÁ
14. Hana HANUŠOVÁ
17. Anna ŠÍSTKOVÁ
18. Jaroslava HOŠNOVÁ
29. Lenka KULHÁNKOVÁ

*Předsednictvo a výbor přejí všem oslavencům
pevné zdraví, štěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

Poděkování

❄️ Předsednictvo Svazu tělesně postižených v České republice z.s., Místní organizace Volary děkuje všem členkám a členům za aktivní zapojení se do činnosti v roce 2023. Velký dík potom patří členkám a členům výboru, jakož i revizorce za neutuchající aktivitu v průběhu celého roku a podporu při pořádání vlastních akcí.

❄️ Poděkování náleží i radnici města Volary, radním, zastupitelům i zaměstnancům, kteří podporují náš spolek. Například bez udělení dotace by byl život našeho spolku chudší, protože ať chceme nebo ne, vždy se snaží organizuje činnost zajištěná finančně. Za to patří naší radnici neskonale poděkování a vděk.

❄️ Nemůžeme zapomenout na poděkování těm spoluobčanům, kteří nás podporují svoji pomocí i účastí na našich otevřených akcích.

❄️ Vám všem velmi děkujeme, vaši pomoci si nesmírně vážíme a věříme, že podpora našeho spolku bude pro vás samozřejmostí i v letech nastávajících.

***Všem bez rozdílu proto přejeme krásný Advent, nezapomenutelný Štědrý den
a nejen v roce příštím především zdraví, štěstí, lásku a pohodu.***

Předsednictvo spolku

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Dne 26. 11. 2023 uplynulo už 20 let od chvíle,
kdy nás navždy opustil tatínek a dědeček,
pan

Jaroslav Šimek.

21. 12. 2023 odešla navždy i milovaná maminka,
babička a prababička,
paní

Marie Šimková.

Před deseti lety nás též opustil i bratr,
pan

Jaroslav Šimek.

Na všechny své drahé s láskou stále vzpomíná
syn a bratr Vladimír s manželkou Drahuškou,
dětmi a vnoučaty.

*Od života pro sebe nic nežádala,
vše jen pro své děti a rodinu,
své zlaté srdce celé jsi nám dala,
věčný klid dejž Bůh Ti v odměnu.*

Dne 16. prosince si připomeneme
11. výročí úmrtí milované maminky,
babičky a prababičky,
paní

Marie Harvalíkové.

S láskou vzpomíná
dcera Dana s rodinou.

*Kdo Tě znal,
v dobrém vzpomene,
kdo Tě měl rád,
nikdy nezapomene.*

Dne 7. 12. 2023 uplynou 4 roky,
kdy nás navždy opustil
pan

Miroslav Karabec.

S láskou vzpomíná rodina.

Dne 30. 11. 2023
tomu bylo 9 smutných let,
kdy nás navždy opustila
manželka, maminka, babička a prababička,
paní

Marie Libušková.

S láskou vzpomínají
manžel a děti s rodinami.

*Dny plynou
jak tiché řeky proud,
jen vzpomínka v srdci trvá
a nedá zapomenout.*

Dne 16. 12. 2023 uplyne 12 let, kdy nás opustil
milovaný manžel, otec, děda a praděd,
pan

Ivan Iliev.

S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.
Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

Oslava svobody na Boubíně

Náš oddíl skautuje pod jedním z nejvyšších šumavských vrcholů, a tak je pro nás opravdovým symbolem. Již rok po sametové revoluci se zrodil nápad oslavit tento den svobody a volnosti právě na Boubíně, a tak od té doby každoročně vystoupáme až na vrchol, ať už je počasí jakékoliv. Ani letos jsme se nezalekli, ačkoliv ještě v pátek vytrvale pršelo. V sobotu ráno nás ale čekalo překvapko v podobě závějí sněhu. Ve Volarrech to sice ještě nebylo tak zřejmé, ale Kubovka už byla celá přikryta sněhovou peřinou. Přesto jsme na vrchol odhodlaně vyrazili. Pan Jirásek by asi napsal: „...zlá byla

cesta hlubokými hvozdy, zlá chůze pralesem...“, a měl by úplnou pravdu. Výstup je náročný i za pěkného letního počasí, za sněhu a ledu byl opravdu těžký. Ale zvládli jsme ho! Cestou jsme si připomněli dobu totalitní nesvobody, zahráli jsme si mnoho her, ve kterých jsme museli dokázat svou zdatnost a svůj um při pašování, boji s bachaři, úniku přes hranice. Na vrchol Boubína jsme už ale došli jako svobodní lidé, kteří se radují z toho, že mohou projevit beze strachu své myšlenky, jet do míst, kde se jim líbí, svobodně skautovat. Vše jsme oslavili s českou vlajkou skautskou hymnou. Za

větru a mrazu jsme vystoupali na rozhlednu. Čekal nás pohádkově krásný výhled do zasněženého kraje. Alpy sice vidět nebyly, ale i tak to byl pohled úchvatný.

Cestou zpátky jsme si užívali pořádně sněhu, nechyběla koulavačka a cestu na Boubín dnes hlídají sněhuláčci, které jsme postavili.

Tak za rok zase!

*Kristýnka, Barča, Filip, Simča
foto Lucka*

Den veteránů

Jako každým rokem jsme se zúčastnili Dne veteránů. Protože tenhle den připadá právě na svátek sv. Martina, očekávali jsme i letos s napětím, jaké přinese počasí. Každým rokem totiž dva naši skauti stojí čestnou stráž u pomníku, a protože je to v krajích, je to někdy opravdu zkouška otužilosti. Letos padal ráno sníh, pak přšlo a opět padal

sníh, ale naše skautky na stráž zvládly vše na výbornou a i ostatní členové oddílu, kteří je doprovázeli, si akci užili. I když z nás nikdo válku nepamatuje, myslíme si, že je hezké vzpomenout na ty, kteří se snažili vybojovat pro nás mír a bezpečí. Měli jsme možnost seznámit se i s jedním z válečných veteránů. Bylo to příjemné, i když dlouhé povídání

počasí vůbec nepřálo. Celí zmrzli jsme po slavnosti u pomníku dorazili do klubovny, a tam nás čekal horký čaj a, kdo dokázal svoji šikovnost, toho Martin odměnil výborným martinským rohlíkem. A protože se nám domů ještě nechtělo, začali jsme tvořit na adventní trhy. Moc se těšíme, že vám všem uděláme radost svými výrobky.

Skautský listopad

Počasí v listopadu nepřálo příliš výpravám, ale my se přece jen nezalekli a vyrazili ven, chtěli jsme si pořádně užít barevného podzimu. Naše oddílová sbírka podzimních listů se pomalu plní a už se moc těšíme, jak si ověříme své znalosti v tradiční soutěži O zlatý list. Letos také zkoumáme lidové pranostiky a ty martinské (ani jsme netušili, že jich je tolik), docela vyšly.

Návštěva ve volarské lesničce

Do lesní mateřské školy na Soumarském mostě se vypravili někteří zaměstnanci Městských lesů Volary s.r.o. Městské lesy mateřské škole darovaly nejen auto, ale poskytly i prostor, který mají ve správě a dětem umožňují se v tomto prostoru bezpečně pohybovat. Děti dostaly také malou

pozornost, ze které měly samozřejmě radost. Zástupkyně ředitelky, paní Dagmar Amlerová, poskytla informace o provozu, zřízení LMŠ a společně s učitelkami, které v lesní MŠ působí, zodpovídaly otázky a provedly návštěvu areálem. Paní učitelky si připravily malý úkol, který děti baví

a předpokládaly, že pobaví i dospělě. Návštěva nás velmi potěšila, pro děti a paní učitelky to byla příjemná chvíle.

Věříme, že i dospělácká návštěva si pobyt v LMŠ užila a děkujeme za příjemně strávený čas.

-MŠ-

Školková drakiáda

Volarským školkovým dětem připravily paní učitelky veselé dopoledne plné soutěží a jak jinak než s draky. Drakiáda patří každoročně mezi listopadové akce pro děti, které se na ni celý týden připravují výrobou draků z různých materiálů a jejich pouštěním ve větru, četbou pohádek s dráčky, počítáním mašliček a dokreslováním nebo dolepováním obličejů. Děti si den užily, dostaly sladkou odměnu a domů odcházely se zážitky a úsměvem na tváři.

Z fotbalu

Poslední zápasy oddílů Tatronu Volary v podzimní části

Muži:

Tatran – Zdíkov 0:1
 Šumavské Hoštice – Tatran 3:0
 Tatran – Čkyně 0:2
 V tabulce je Tatran na posledním šestém místě a do jara je o čem přemýšlet.

Mladší příprava:

Tatran – Husinec/Vlachovo Březí 7:2
 TJ Vimperk B – Tatran 4:2
 Tatran – Strunkovice/Netolice 4:6
 Tatran – SK Čkyně 4:5
 Vlachovo Březí/Husinec – Tatran 15:0

Starší příprava:

Tatran – Vacov 3:5
 Husinec/Vlachovo Březí A – Tatran 15:0
 Zdíkov/Stachy – Tatran 6:13
 Husinec/Vlachovo Březí B – Tatran 1:6
 Tatran – Vimperk B 1:8

Fotbalový Tatran má čtyři oddíly: muži, mladší příprava a dvě starší přípravy – týmy áčko a béčko. Mužům podzim nevyšel a věřme, že zopakují loňskou jízdu na jaře, kdy neprohráli ani jeden zápas. Mládežnické oddíly hrají stabilně velmi dobře a uvedení trenéři s dětmi pracují kvalitně a zodpovědně. Nyní přichází dlouhá zimní pauza a v ní turnaje, tréninky a hry nejen na hřišti, ale i v tělocvičně. Přejí dětem pěknou zimu, radost ze sportu a již nyní krásné Vánoce a hodně dárků, včetně těch fotbalových. I v době přestávky lze děti přihlašovat do oddílů Tatronu Volary u jednotlivých trenérů, kterými jsou: starší příprava – Emil Podracký, Michal Sedlák, Jan Šnelcer starší a Jan Šnelcer, mladší příprava – Michal Kalík a Petr Spurný. Tatran disponuje fotbalovou školičkou, která je pro děti přípravou na fotbalovou hru a vede ji Jindřiška Sedláková Lukačová.

Tatran Volary má Facebookovou stránku, kde je mnoho informací, tak ji sledujte.

Ladislav Beran

PROVOZ PLAVECKÉHO BAZÉNU VOLARY

BAZÉN

Den	Čas
sobota 23.12.	ZAVŘENO
neděle 24.12.	ZAVŘENO
pondělí 25.12.	ZAVŘENO
úterý 26.12.	13:00 – 20:30
středa 27.12.	10:00 – 20:30
čtvrtek 28.12.	10:00 – 20:30
pátek 29.12.	10:00 – 20:30
sobota 30.12.	13:00 – 20:30
neděle 31.12.	13:00 – 19:00
pondělí 1.1.	ZAVŘENO

SAUNA

Den	Čas
sobota 23.12.	ZAVŘENO
neděle 24.12.	ZAVŘENO
pondělí 25.12.	ZAVŘENO
úterý 26.12.	13:00 – 20:00 – společná
středa 27.12.	13:00 – 20:00 – společná
čtvrtek 28.12.	13:00 – 20:00 – společná
pátek 29.12.	13:00 – 20:00 – společná
sobota 30.12.	13:00 – 20:00 – společná
neděle 31.12.	13:00 – 18:30 – společná
pondělí 1.1.	ZAVŘENO

Pára- Po, St, So - 15:00 – 20:00

604 210 341

183 x 39 mm

**JAROSLAV PAHORECKÝ
– DRÁTENÍK Z VOLAR**

Ročník 1958. Pochází z Volar, ženatý, má dva syny a celý život prožil ve Volarech. Vyučil se zámečnickem v Milevsku. Pak přišel povolávací rozkaz. Snad na nejhorší možné místo. Do Sabinova, kde byla vojenská věznice. Jediná možnost, jak se tomu vyhnout, byla stát se vojákem z povolání. A přestože ho řemeslo bavilo, skončil u Pohraniční stráže.

V roce 1991 odešel do civilu a vrátil se k řemeslu. Asi rok a půl pracoval v Německu. Poté zkoušel různé podnikat, a nakonec se vrátil k řemeslu.

Jak a kdy jste se dostal k drátkování? Či jak se tato disciplína jmenuje...

Drátování, černé drátování. Někdy se píše drátkování, ale drátkují se parkety.

Někdy před deseti lety. Brouzdal jsem po internetu a našel tam člověka, který z drátu vyrábí různé návleky, rukavice, co nosili rytíři. Dnes stejné používají třeba řezníci. A tak jsem si začal hrát s drátem, s kroužky, protože jsem viděl, že se z toho dají udělat krásné věci. Hrál jsem si s drátky různých barev a průměrů tak půl roku, ale pořád to nebylo to, co jsem si představoval.

Pak jsem viděl nádherné věci, co dělali slovenští dráteníci a říkal jsem si, jestli se k tomu dokážu alespoň trochu přiblížit. Začal jsem s drobnými věcmi, různými dekoracemi, svícný a tak. Sehnal jsem si knížku, kterou vydal jeden dráteník, kde byly různé fotky, návody, tloušťka drátu, postupy. Zkusil jsem to a ono to docela šlo. Když jsem zjistil, že už něco umím, hledal jsem porůznu inspiraci. Viděl jsem fotky ze Slovenska, kde je na jednom hradě drátenické muzeum a tam měli na stěně obrovský tác. Tak jsem si ho přefotil, zvětšil, rozkreslil a vyrobil.

Jaký měl průměr?

Sedmdesát pět centimetrů.

A jak dlouho jste ho dělal?

Asi dva a půl měsíce. To jsem zrovna marodil s nohou, a tak jsem mohl dělat osm, deset hodin denně.

Kolik je na takový tác potřeba drátu?

Tak sto metrů silnějšího drátu a tak čtyři

sta slabšího. Spíš to počítám na spirálky. Ta se pak roztáhne a utvoří se kroužky podle různého průměru drátu a velikosti spirály. A těch oček bylo přes tři tisíce. Všechny se musí provléct slabým vázacím drátem a spojit dohromady. Je to taková pipláčka, ale pro mě to je relax.

Našel jste nějaké další dráteníky?

Zjistil jsem, že existuje Cech českomoravských uměleckých dráteníků. Tak jsem se tam přihlásil, oni mě pozvali a stal jsem se členem.

Co jste tím získal?

Bylo to hodně inspirující. Předávali jsme si různé nápady, techniky, materiály. Přemýšlel jsem jak dál a rozhodl se zůstat u černého drátu. Zaujal mě prostě ten silnější drát. S ním dělá docela málo lidí a spíš chlapi. Ženský většinou jen drobné věci. Těžko se jim ohýbá.

Cech dělal každý rok setkání členů, kam každý přivezl představit, co za ten rok vyrobil. Tam se všechno hodnotilo a na základě toho tácu, co jsem vyrobil, mi byl v roce 2015 udělen titul mistr drátenického cechu. Což mě docela překvapilo, po pouhých dvou letech. Ale když jsem viděl to nadšení z toho tácu a i to, že byl pak používán na různých plakátech, tak mě to pochopitelně potěšilo.

Jak velké je vaše portfolio výrobků? Co vše děláte?

Dělám různé dekorativní i užité předměty, různé misky a misky třeba na ovoce, dekorace na zeď, hodiny, vázy, vánoční ozdoby, různé drobnosti. Prostě z toho drátu se dá

vytvořit, na co si člověk vzpomene. Viděl jsem i 3D model rotundy či záměčku nebo třeba klec pro ptáky.

Co vás baví nejvíce?

Spíš když dělám něco pro někoho na zakázku. Nějaký dárek. Třeba letadlo pro letce, rybu pro rybáře.

Jaký je vlastně postup práce?

Vezmete drát a začnete si hrát?

Nejdřív je nějaká vize a ta se musí dát na papír. Představím si, jak by to šlo vyrobit, někdy si udělám jen takový náčrt, jindy si to podrobně rozkreslím v měřítku, aby různé proporce a detaily odpovídaly. Ujasním si jaký použít drát. To zabere hodně času. Pak už jen vezmu drát a motám. To už jde samo. Dělal jsem například včelu. Měla dvacet, pětadvacet centimetrů. Všechno podle měřítka. Aby vypadala jako včela, a ne nějaký paskvil. To jsem ji i dekoroval barevným drátem, aby vypadala jako včela. Včetně detailů. Chloupků na nohách a na nich nalepený ten pyl. Stejně jako když jsem dělal štiku nebo okouna. Zase si to musím nejdřív pořádně rozkreslit, aby ty parametry seděly.

Je občas ale třeba dělat i „sériovou“ výrobu?

Je, lidi si to žádají. Je to otrava, ale musím. To pak, když to dělám týden dva, tak si musím odpočinout, nechám toho a udělám nějakou mísu. Abych se od toho odreagoval.

Kolik času věnujete drátování?

Když jsem ještě chodil do práce, což je tak dva roky, přišel jsem domů a na dvě, tři hodiny jsem si k tomu sedl. Jak kdy. Teď někdy pět, někdy k tomu sednu ráno a skončím pozdě večer.

Největší výrobek byl zmíněný tác. A nejmenší?

Přívěsek na řetízku. Přibližně centimetrová kapka šitou krajkou z velice jemného drátu a v ní perlička.

A co hrnce? To je taková drátenická klasika.

Dneska už je těch keramických nádob na vaření málo. Ale jeden jsem opravoval. Byl trochu prasklý, tak jsem ho odrátoval tak, jak to dělávali staří dráteníci, kteří chodili dům od domu a živili se tím. Oni to měli vychytaný. Když byla prasklá, tak ji zpevnili a rozbitou slepili rozžvýkaným chlebem a stáhli drátem. Zajímavé, že to nepropustilo vodu. Navíc ten drát ještě vodil teplo a lépe ohříval hrnec po celém obvodu.

Kolik drátu během roku spotřebujete?

No, hodně kilometrů. Jednou jsem dělal takovou masivní mísu ze spirály, z drátu 0,3 milimetrů. To na jednu stočenou spirálu do esíčka padlo 300 metrů a těch esíček bylo dvanáct. Další stovky metrů na rám z dvojité spirály. A to jsem ještě nepoužíval aku vrtačku a všechno točil ručně.

Máte rozděláno víc věcí současně?

Někdy se stane, že nevím jak dál. Teď mám třeba takhle rozdělané stolní hodiny. A vždycky se mi osvědčilo počkat, a když jsem se k tomu vrátil třeba za měsíc, tak se mi v hlavě rozsvítí, napadne mě nějaký nový postup, až se sám divím, že mě to nenapadlo dřív.

A co následovníci? Třeba děti?

Rád kohokoliv zaučím, zkoušel jsem uspořádat kurz, ale nebyl moc zájem. Pak mě oslovili, abych jim něco ukázal, tak jsem řekl, ať se dají dohromady čtyři, maximálně šest lidí a něco zkusíme. A že bylo zrovna před Velikonocemi, tak jsme dělali mimo jiné drátovaná vejčka. I ve škole jsem s dětmi tvořil drobné dárky, dětem se to moc líbilo. Takže se nebráním předávat zkušenosti.

Co je k drátování všechno potřeba?

Kleště. Ploché, štípací a kulaté. Malé kladívko a kovadlinka. A drát. No a nějaká literatura, kde najdete vzory a postupy. A pak jenom spoustu trpělivosti.

Díky za povídání a ať vám to drátuje a motá.

Jaroslav Pulkrábek

Počasí ve Volarech – říjen 2023

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	8,8 °C	
minimální teplota	-5,8 °C	18. 10.
maximální teplota	25,8 °C	2. 10.
úhrn srážek	35,4 mm	
maximální náraz větru	12,2 m/s	26. 10.
sluneční svit	126 hod.	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	1x	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	8x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,6 °C	
minimální teplota	-10,5 °C	18. 10.
přízemní minimální teplota	-12,7 °C	18. 10.
maximální teplota	24,8 °C	2. 10.
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	0x	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	17x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,1 °C	
minimální teplota	-8,1 °C	18. 10.
přízemní minimální teplota	-10,6 °C	18. 10.
maximální teplota	25,1 °C	3. 10.
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	2x	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	16x	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	1x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,0 °C	
minimální teplota	-8,3 °C	18. 10.
maximální teplota	25,1 °C	2. 10.
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	1x	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	13x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	7,7 °C	
minimální teplota	-7,0 °C	18. 10.
přízemní minimální teplota	-8,1 °C	17. 10.
maximální teplota	24,7 °C	2. 10.
maximální náraz větru	15,3 m/s	26. 10.
úhrn srážek	29,6 mm	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	0x	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	13x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Kvilda – Perla (PT)	-10,8 °C
2. Stögrova Huť, Jedlový potok	-10,5 °C
3. Rokytická slat' (KT)	-10,1 °C
4.–5. Horská Kvilda, u Hamerského potoka (KT)	-9,8 °C
4.–5. Žďárek (PT)	-9,8 °C
6. Knížecí Pláně (PT)	-9,6 °C
7.–8. Spálenec – Mlýnský kout (PT)	-9,3 °C
7.–8. Horní Jizera (Jizerské h.)	-9,3 °C
9.–12. Březník (KT)	-9,2 °C
9.–12. Horská Kvilda (ČHMÚ, KT)	-9,2 °C

Ivo Rolčík

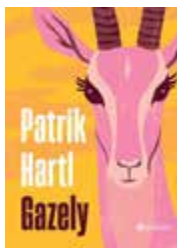
www.pocasi-volary.cz a www.meteo-sumava.cz

Knižní novinky – prosinec 2023

Beletrie

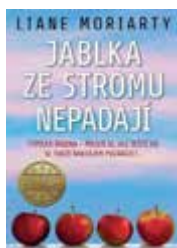
Hartl Patrik: Gazely

Toto je příběh bouřlivého týdne tří nejlepších kamarádek, které kdysi chodily do třídy s Prvokem, Šampónem, Tečkou a Karlem. Je to román o radostech, které nejde prožít bez odvahy, o nekonečném boji o rodinnou harmonii a o náctiletých snech, kvůli kterým je třeba riskovat. Užijte si tu jízdu s Gazelami!

Moriarty Liane: Jablka ze stromu nepadají

Kdyby se vaše matka ztratila, řekli byste to policii? I pokud by byl hlavním podezřelým váš otec? A právě před takovým dilematem stojí čtyři dospělí sourozenci Delayneovi. Každý ve městě je zná a jejich rodičům, Stanovi a Joy, přátelé závidí, že i po padesáti letech manželství to mezi nimi jiskří. Jenže je tomu skutečně tak?

Bryndza Robert: Tíživé ticho

Maggie je úspěšnou lékařkou a s manželem Willem žijí přesně takový život, jaký si vysnili. Jednoho dne však k ní do nemocnice přivezou postřeleného muže v povědomém oblečení. Maggii život se nejprve zastaví a pak obrátí naruby. Přes všechnu snahu se Willa nepodaří zachránit a Maggie je přesvědčená, že se stal obětí vloupání. Policejní zpráva zní ale jasně: spoušť stiskl Will sám...

Fibich Ondřej: Vzpomínky na Šumavu V. Podtitul: Pověstný obr Rankl-Sepp aneb Život Josefa Klostermanna

Unikátní publikace, která od legendy o „posledním šumavském obrovi“ dospěla k živoucímu obrazu hora, sedláka a povozníka. Je zároveň ságou rodu Klostermannů z Ranklova u Horské Kvildy, jak ji prožívaly a tvořily čtyři generace obyčejných usadlíků na pozadí velkých dějin Rakouska-Uherska a Československé republiky. Knihu doprovází množství vzácných fotografií a map.

Naučná

Kopecká Martina Viktorie: Zpověď farářky

O životě farářky už jste četli. Teď se připravte na cestu do jejího nitra. Faráři i farářky jsou neustále připraveni naslouchat ostatním. Co se ale děje v jejich duši? Martina Viktorie Kopecká dává v nebývale otevřené zpovědi nahlédnout do svého vnitřního světa. Co si myslí o celibátu a založení rodiny? Jak vnímá vážné nemoci a odcházení svých farníků? Je ze služby někdy unavená? A jaké podoby může mít duchovní praxe v době zaměřené na výkon a hmotné statky? Sbírku nadčasových úvah doplňují rozhovory, v nichž nejznámější česká farářka vůbec poprvé promlouvá i o nečekaných tématech.

Říha Vojtěch: Kempiči

Podtitul: (Ne)postradatelný rádce pro milovníky kempinku

Tak schválně! All inclusive dovolená v ne-skutčně buržoazním hotelu ***** nebo plátněný stan, spacák a rozvrzaný šlapadlo? Pokud volíš za bé, jsi blázen. A to se nám líbí! Rozhodli jsme se vyrazit do kempů po celé naší vlasti a náležitě je ohodnotit. Co na tom, že jsme byli kempováním zcela nepolíbení, a jen postavení stanu nám obvykle zabralo půl dne. Tak rozbal karimatku, zapni moskytiéru a přečti si těžko uvěřitelné příhody ze světa, kde je žeton do sprch cennější než život!

Brezovar Igor: Velká jízda začíná

Podtitul: Na motorce po šesti kontinentech

Motorkářská legenda. Šílenec. Nezkrotný rebel a ještě mnohem víc. Dábel, který na motorce objel svět. Milovník. Cestovatel. Hrdina televizního seriálu Po jedné stopě. Muž bez předsudků se srdcem na pravém místě. To je Igor Brezovar. Tohle je první část Igorova osobitého vyprávění o tom, jak na motorce objel svět. V sedle motorky najel půl milionu kilometrů, navštívil šest kontinentů. A tím si splnil svůj dětský sen.

Pro děti

Král Robin: Čáp ztratil čepičku

Ilustrovala: Vostradovská Tereza

Veršovaný příběh o čapím páru a jejich nelehkém hledání vhodného domova v doprovodu celostránkových ilustrací pastelových barev. Hledání bydlení pro mladou rodinu není jen tak. A co teprve, když jste čáp? Komín musí být nejen v dobrém stavu, ale i dostatečně vysoký, navíc kolem něj nesmí jiskřit dráty ani čoudit jiné komíny. Najde čapí pár vhodné místo včas, než přivede na svět čapátka? Oranžové plátno lepoporelové vazby ladí s čapími zobáky.

Kahoun Jiří: Nejkrásnější ostrov

Ilustrovala: Vybíralová Lenka

Hřejivé vyprávění pro začínající čtenáře. Ke knize je přiložený pracovní sešit plný kvízů a her! Na malém ostrově jednoho dne křápně vejíčko, z kterého se vyklubou leguánky. Rodiče mají velkou radost, a když se na synka dostatečně vynadívali, na sluníčku usnou. V tu chvíli skočí zvědavý leguánek do moře a vydá se hledat další ostrovy, aby zjistil, jak to vypadá jinde. Na dobrodružné výpravě zažije spoustu veselých i napínavých příhod, ale nakonec se mu začne po mamince a tatínkovi stýskat. Dokáže k nim najít cestu zpět? Pro začínající čtenáře.

Krolupperová Daniela: Zimní tulipán

Ilustrace: Ivona Knechtlová

Půvabný předvánoční pohádkový příběh o malé Klárce, která čeká na sních, a o sněhové víle Bele, která omylem spadne dolů na Zem. Klárka je smutná, vypadá to, že Vánoce budou zase na blátě, ale pak se objeví sněhová víla Bela, se kterou se vydá do ledového zámku, aby zachránila bílé Vánoce.

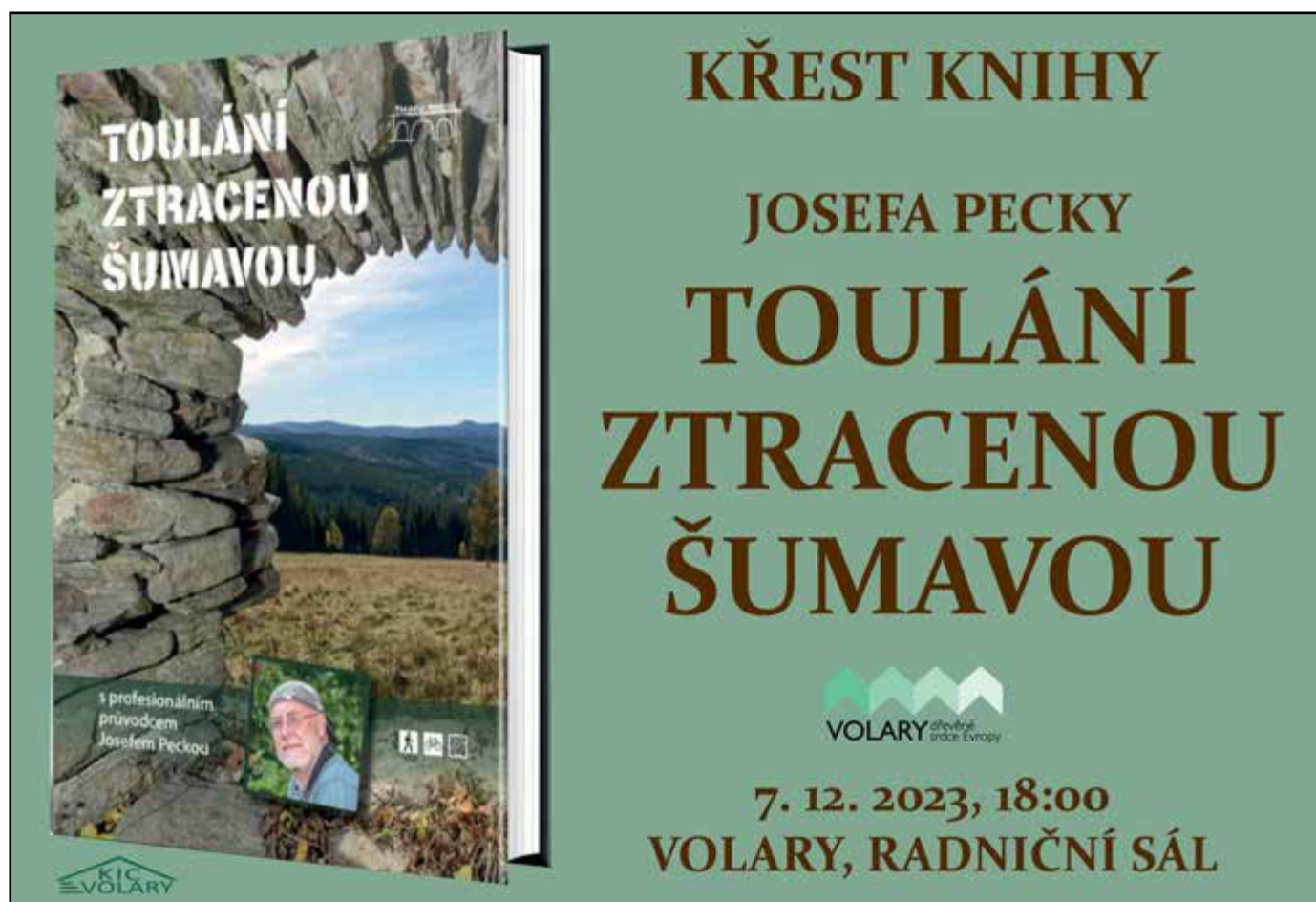
Pro děti od 6 let.

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

neděle 17. 12. 2023, od 16:30, před kostelem sv. Kateřiny

SKAUT
KIC VOLARY

KŘEST KNIHY

JOSEFA PECKY

**TOULÁNÍ
ZTRACENOU
ŠUMAVOU**

7. 12. 2023, 18:00
VOLARY, RADNIČNÍ SÁL

VOLARY
KIC VOLARY

PÁTEK 22. 12. 2023, 16:00, sál kina VOLARY

**Společné představení
Teátru Pavla Šmída a kejklířského divadla Vojty Vrtka**

ZPÁTKY DO BETLÉMA

**KIC
VOLARY**

JAKUB VEITH: Z TKALCE ZÁMECKÝM PÁNEM

pokračování z minulého čísla

Jakub Veith se dokázal prosadit a získal nemalé jmění. Vědom si, z jakého prostředí vzešel, chce natrvalo zajistit budoucnost rodiny. A jestliže do podnikání přináší nové prvky a metody, v tomto případě nepřekročil stín doby. Nestaví továrny, tedy alespoň prozatím, ale kupuje pozemky. Společenské uznání, které chce pro sebe a rodinu získat, je totiž v té době stále přímo úměrné rozloze vlastněné půdy.

Je sobota 16. června 1792. Ve Francii za tři měsíce vyhlásí republiku a začnou roky počítat zas od jedničky. Průmyslník Jakub Veith jde opačnou cestou a kupuje od Joachima Zádubského ze Schönthalu své první panství. Dub u Prachatic. Za sto tisíc zlatých a stovku dukátů jako klíčného se stává majitelem sedmi vesnic, tří dvorů, hospodářství „koňského, rohatého, štetinatého, ovčího a drůbežního“, ovocné a zeleninové zahrady, polí, luk, lesů, rybníků a potoků s právem rybolovu a honitby. A také zámku a hospodářských budov, kam patří pivovar se sladovnou, flusárna, vinopalna, mlýn a pila. Samozřejmě přebírá i všechna práva dosavadních majitelů.

Jako podnikatel je úspěšný, nyní se však učí chodit v jiných botách. Není totiž pouze majitelem, ale i milostivou vrchností a musí řídit řadu úředníků. Z útržkovitých záznamů účetních knih, listin či matrik lze jen těžko usuzovat, jak se mu to dařilo. Do sv. Jiří roku 1799, tedy přesně podle smlouvy, zaplatil poslední splátku a převod panství byl zapsán do zemských desek. Ještě téhož roku se začal zabývat opravami a investicemi. Mezi práva a povinnosti majitele statku patřil i patronát nad kostelem v Dubu. Již v roce 1880 se v účetních knihách objevuje položka 800 zl. určená na opravy kostela a školy. V následujícím roce, 4. září, tedy na svůj svátek, věnovala manželka Rosalie kostelu červený baldachýn

a stříbrnou kadidelnici s lodkou. V darech pokračovala i v dalším roce, kdy lokalistovi předala například nové velum a další liturgické textilie.

27. května 1807 schválil Jakub Veith přístavbu věže kostela. A s pracemi se neotálelo. Základní kámen vysvětil zdejší lokalista Dominik Maria Poláček 15. června a již 14. října téhož roku byla věž požehnána. O vztahu k zaměstnancům lze leccos vyčíst z faktu, že on i manželka Rosalie byli často kmotry jejich dětí. Dubské panství prodal v roce 1810. Bez střechy nad hlavou však rozhodně nezůstal.

Pouhé dva roky poté, co koupil Dub, tedy v roce 1801, se totiž stal majitelem dalšího panství, a to Liběchovsko-Chebuzského. Mnohem většího a také dražšího. Přišlo ho na půl milionu zlatých. V době, kdy Dub prodával, vlastnil již mimo jiné statky a panství Snědovice, Sukorady, Drahouz, Brocno, Albrechtice u Sušice, Jirny, Semily. Byl majitelem například Červené Lhoty i další známých zámků. Poslední své panství, Nejdek, získal v roce 1817. Postupně však veškerý majetek vyjma Liběchova a domu na pražském Ovocném trhu rozdělil mezi své děti.

O tom, jak byl zdatným obchodníkem, můžeme ukázat na případu Liběchovic. V době, kdy je koupil, probíhaly dokončovací práce v Terezíně. Podařilo se mu získat

zakázku na dřevo a odlesněnou půdu pak prodal sedlákům k hospodaření.

Veith byl šikovným a nesporně dravým podnikatelem. Nikoli však necitlivým a namyšleným zbohatlíkem. Vyznal se v tlačenici, uměl jednat s lidmi, dobře si vybíral spolupracovníky, partnery i zaměstnance, mezi kterými byla řada jeho příbuzných. A nepochybně měl své charisma. A také štěstí. Nebál se riskovat. Současníci ho popisovali jako člověka dobrého, dochvilného, spolehlivého a přes ohromné bohatství v životním stylu velice skromného. Také ale půjčoval peníze za poměrně vysoký úrok a většinu statků koupil velice výhodně od zadlužených majitelů. Však mu to jednou císař spočítá.

Na druhou stranu majetek velkolepě zveleboval, rozšiřoval a opravoval. Stavěl nejenom hospodářské budovy, ale svoji péči a finance věnoval školám, farám a kostelům, zakládal nadace, podporoval umění. Na semilském panství například založil vkladem deseti tisíc zlatých nadací školskou, která umožnila vzdělání nejchudším vrstvám. Projevoval se jako vlastenec či spíše v kontextu doby jako patriot.

Podporoval a rozvíjel řemesla. Například na liběchovské panství přivedl zlatníky, hodináře, nožíře, sedláře, provazníky a mnohé další řemeslníky. Jestliže zbohatl i na dodávkách dřeva státu či jiným

Dnešní Liběchov – střet věků (foto jp).

panstvím a podnikatelům, svým poddaným ho prodával za nízkou cenu.

Podílel se na stavbě silnice do České Lípy, stal se akcionářem stavby řetězového mostu Františka I. v Praze. Přispěl na stavbu Zemského (pozdějšího Národního) muzea v Praze. A nelze nevzpomenout, že v roce 1809, v době války s Francií, ze svých poddaných shromáždil, vybavil a dal rakouské vládě k dispozici celou rotu vojáků.

Občas však dokázal říci ne, na což doplatily třeba i Volary. V roce 1818 rezolutně odmítl žádost volarského faráře o příspěvek na rozšíření kostela o kapli pro přemístění obrazu madony ze Stožecké kaple s tím, že ho mají dát do kaple sv. Floriana na hřbitově.

Jeho záběh byl opravdu široký, byl průkopníkem v pěstování řady plodin a v hledání alternativních surovin. Jeden obor však nelze přehlédnout. Během kontinentální blokády za války s Francií se snažil najít náhradu za třtinový cukr. Po pokusech s javorovou šťávou se zaměřil na cukrovou řepu. Přestože byla jako zdroj cukru v Čechách využívána již před rokem 1790, šlo doposavad o primitivní a neefektivní ruční výrobu. V říjnu roku 1810 požádal o povolení založit řepný cukrovar, což se po problémech se získáním mědi na kotle podařilo a cukrovary v Liběchově a v Semilech začaly produkovat cukr kvalitou a chutí nerozeznatelný od třtinového. Zájem byl enormní a poptávka vysoce převýšila kapacity cukrovarů. Proto se upustilo od plánované rafinace.

Stejně dobře se dařilo na výrobu pálenky zužitkovat i odpad. Veith dokázal do cukrovarů vložené prostředky zúročit 11 % a ve zprávě dvorské komory se uvádí, že cukrovar v Liběchově je nejvýznamnější továrnou v zemi. Přestože výrobu ukončil konec blokády a obnova dodávek třtinového cukru ze zámoří, Veith se představil jako velice schopný organizátor a manažer, který dokáže pracovat s nejnovějšími poznatky a trendy a hledat inspiraci v cizině.

Jakub Veith, volarský rodák, zemřel jako bohatý a vážený muž v Liběchově 13. května 1833 ve věku 75 let na mozkovou mrtvici. A to by mohla být tečka za naším vyprávěním. Ale není. Přestože ho nejen ve Volarech nazývali uctivě panem baronem, šlechtický titul mu byl přes veškeré schopnosti a zásluhy i velkou snahu ho získat císařem odepřen. A i když byl Jakub Veith v rámci království nesporně jednou z nejvýznamnějších postav své doby, byly jeho ostatky po smrti zneuctěny. Přesto byl šlechtický titul s predikátem von Wallernstädt nakonec rodině udělen, a i jeho kosti jsou dnes opět pietně uloženy. Ale o tom zas příště.

Jaroslav Pulkrábek

Antonín Pucherna – veduta Liběchova (1802).

Pohled na průčelí zámku Liběchov (foto jp).

Výroba cukru na počátku 19. století.

NDC **ryba**

VÁNOČNÍ PRODEJ RYB

Areál rybničního hospodářství, Budějovická, 384 51 Volary

Otevírací doba

21. - 23. prosinec

8:00 – 17:00 h

Jinak dle telefonické dohody:

+420 723 667 882

 NDCryba

 ndcryba

www.ndcryba.cz

Tepelná čerpadla od firmy Kostečka

- spolehlivost a kvalita

Tepelné čerpadlo je ekologický i ekonomický zdroj vytápění a pro jeho instalaci se dnes rozhoduje stále více a více majitelů rodinných domů. Od konce září navíc opět běží příjem žádostí o dotace v programu Nová zelená úsporám na výměnu neekologického zdroje vytápění za tepelné čerpadlo. Zájemci mohou v rámci dotačního programu žádat o podporu na výměnu neekologických kotlů na pevná paliva nižší než 3. třídy, kotlů na topné oleje, elektrokotlů, lokálních topidel využívaných jako hlavní zdroj vytápění a na výměnu plynových kotlů starších 20 let za tepelné čerpadlo. Výše podpory od státu zůstává stejná, tedy 80.000 Kč na vytápění a 100.000 Kč na vytápění plus ohřev teplé užitkové vody. V pro-

gramu Kotlíkové dotace pak lze získat podporu až 180.000 Kč na výměnu starého kotle za tepelné čerpadlo. Nespornou výhodou je, že od schválení dotace máte na realizaci výměny neekologického vytápění za tepelné čerpadlo následně 2 roky, ale již s jistotou pro vás blokovaných financí.

Společnost Kostečka Group vám zdarma připraví návrh tepelného čerpadla, postará se o montáž i následný servis, s žádostí o dotaci svým

zákazníkům vždy pomůže. Prodejem, instalací i servisem se jihočeská firma Kostečka Group zabývá již více než 30 let, její produkty a práce jsou založeny na kvalitě, spolehlivosti a dlouhé životnosti. Technici společ-

ností Kostečka Group jsou odborníci ve svém oboru a jsou vyškoleni na práci s tepelnými čerpadly, které firma nabízí. Mají bohaté zkušenosti

s instalací, údržbou a opravami. Vlastní skladové zásoby umožňují firmě pružně reagovat na poptávky a požadavky zákazníků, bez dlouhých časových prostojů.

„Japonská tepelná čerpadla od Kostečky jsou založena na kvalitě, spolehlivosti a dlouhé životnosti. To znamená, že naši zákazníci se mohou spolehnout, že jejich topný systém bude spolehlivě fungovat po mnoho let.“

Ing. Milan Kostečka,
majitel firmy.

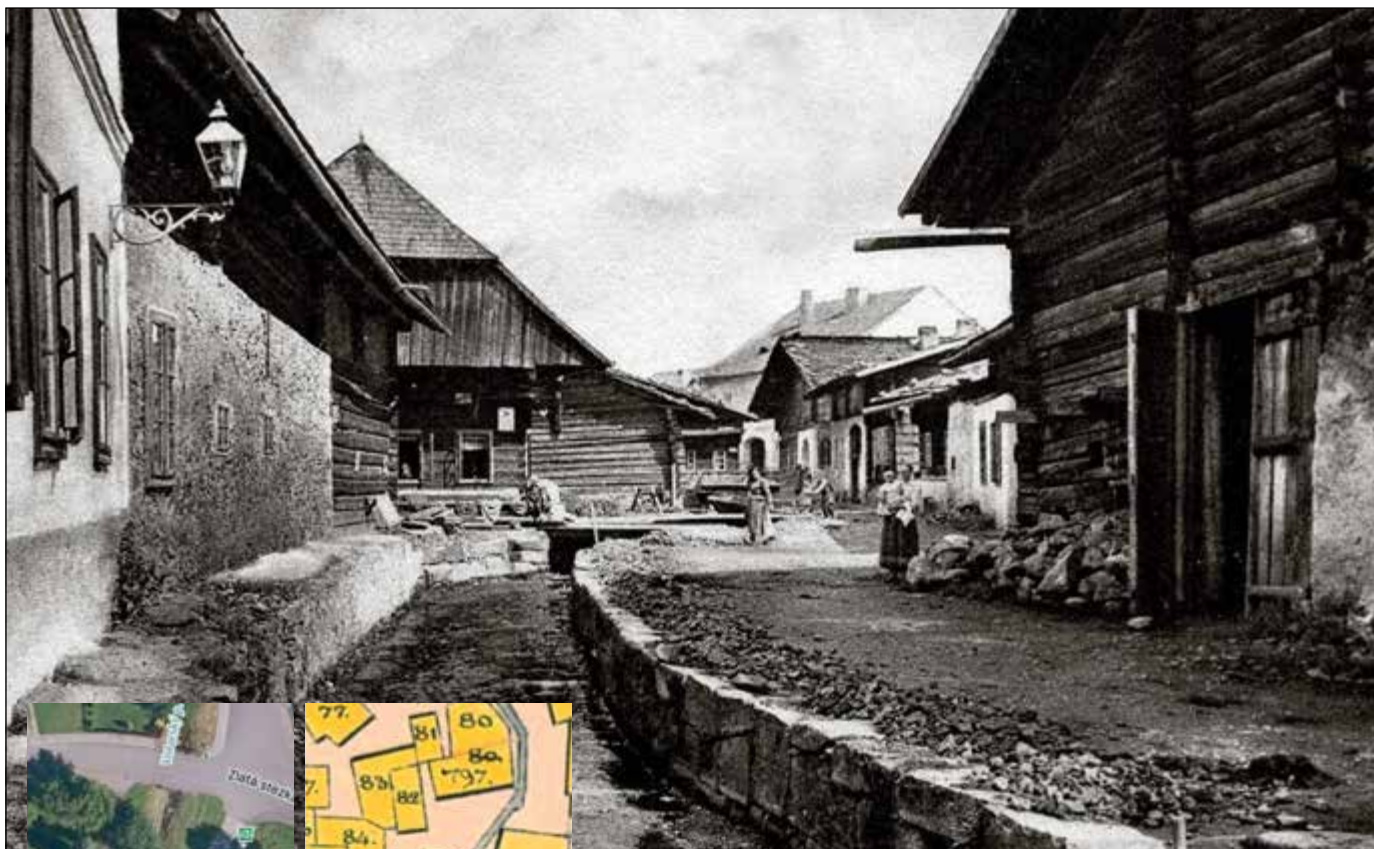

 Kostečka

Rádi Vám připravíme návrh tepelného čerpadla **ZDARMA**.

Pomůžeme s vyřízením **DOTACE**.

Pošlete nám poptávku na:
www.kostecka.net
nebo volejte **606 60 60 60**

Pohled do dnešní ulice K. V. Raise. Vpravo jsou dnes již neexistující domy č.p. 174, 172, 171, 170 a 167. Vlevo je pak dnes z části stávající č.p. 121. V roce 1758 se v něm narodila manželka Jakuba Veitha Rosalie Kiemannová. Od roku 1873 zde stála Státní odborná dřevařská škola. Za tímto domem stojí již neexistující dům č.p. 120, byl za potokem a patřil k čtvrti Weigar.

Jaroslav Pulkrábek

